

'Επί του σχεδίου Νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων τινών διατάξεων».

Πρός την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, παρακολουθοῦν τὰς ἐπισημονικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐξελίξεις τὸσον εἰς τὸν Ἑλληνικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν διεθνήν χῶρον, ἐπέσήμενον ἤδη τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεως ὠρισμένων διατάξεων τῶν παρ' ἡμῖν ἰσχύοντων Ποινικῶν Κωδίκων. Εἰς τοῦτο ἀποβλέπει τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον Νόμου, ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων τοῦ ὁποίου ἐκτίθεμεν τὰ ἑξῆς :

α) 'Επί των άρθρων 1 και 2 :

Κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Π.Κ. (περίπτ. 3α) ἡ ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπάγεται τὴν ἀνικανότητα τοῦ καταδικασθέντος (ἢ ἀψήφισή ἐν πολιτικαῖς, δημοτικαῖς ἢ κοινοτικαῖς ἐκλογαῖς καὶ νὰ ἐκλέγηται κατ' αὐτάς). Ἐξ ἄλλου δὲ διὰ τῶν άρθρων 59 ἕως 62 αὐτοῦ προσδιορίζεται ἡ διάρκεια τῆς ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων (αὐτοδικαίως ἐπαγομένη ἢ καταγιγνωσκομένη) ἀντιστοίχως πρὸς τὰς, κατὰ περίπτωσιν, ἐπιβαλλόμενας ποινάς.

Ἦδη δὲ, κατόπιν τοῦ άρθρου 51 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ὀρίζεται ὅτι: «Ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ περιορίσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν εἰ μὴ μόνον... συνεπεῖα ἀμετακλήτου ποινικῆς καταδίκης δι' ὠρισμένα ἐγκλήματα», καθίσταται ἐπιβεβλημένη ἡ πρὸς ταύτην ἐναρμόνισις τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Οὕτω, διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ προτεινομένου Σχεδίου προβλέπεται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ άρθρου 63 τοῦ Π.Κ. πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποχωρισθῇ ἐκ τούτου, διὰ νὰ τύχῃ κεχωρισμένης ρυθμίσεως, ἢ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένη ἀνικανότης τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, διὰ δὲ τοῦ άρθρου 2 προστίθεται εἰς τὸν Ποιν. Κώδικα νέον ἄρθρον, ὑπ' ἀριθ. 63Α', διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται εἰδικῶς αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, ὡς καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι. Τοιαύτας περιπτώσεις συνιστοῦν, κατὰ τὸ Σχέδιον, ἡ ἀμετάκλητος καταδίκη ἐπὶ κακούργηματι, κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν άρθρων 59 καὶ 60, ὡς καὶ ἡ τοιαύτη καταδίκη δι' ὠρισμένα πλημμελήματα, ῥητῶς καθοριζόμενα, λόγῳ τῆς φύσεως καὶ τῆς βαρύτητος τὴν ὁποίαν ταῦτα ἐμφανίζουσιν.

β) 'Επί του άρθρου 3 :

Τὸ ἄρθρον 3 ἀναφέρεται εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 74 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται ὅτι εἰς τὰς ἐν αὐτῷ περιπτώσεις τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν τοῦ καταδικασθέντος ἀλλοδαποῦ μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ὀριστικὴν ἀπόλυσιν του, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἔτυχεν οὗτος ὡς ὄρον ἀπολύσεως. Ἐν προκειμένῳ προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Σχεδίου ὅτι οὗτος δύναται νὰ ἀπελαθῇ ἅμα τῇ ἐξόδῳ του ἐκ τῆς φυλακῆς. Τὸ μέτρον εἶναι καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον διὰ τὴν ἀντεγκληματικὴν πολιτικὴν. Ἀντίθετος ἔποψις, ἥτοι τῆς πραραμονῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐν Ἑλλάδι μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας τοῦ άρθρου 109 (τριετία) δύναται νὰ προκαλέσῃ κινδύνους τὸσον δι' αὐτὸν λόγῳ ἐλλείψεως πόρων συντηρήσεώς του, ὅσον καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ὡς ἐκ τῆς πιθανότητος τελέσεως παρ' αὐτοῦ νέων ἐγκλημάτων.

γ) 'Επί του άρθρου 4 :

Τὸ ἄρθρον 4 ἀναφέρεται εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ άρθρου 97 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀναφερομένου εἰς περιπτώσεις καταγνώσεως συνολικῆς ποινῆς.

Διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ άρθρου 97 ἀπαλείφεται ἡ περίπτωσις β', τῆς ὁποίας ἐγένετο κατάχρησις, ἀπολήγουσα συχνάκις εἰς τὸν ἐξανεισμὸν τῶν ποινῶν εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις συρροῆς ἐγκλημάτων.

Τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 ἀναφέρονται εἰς τὴν τροποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ άρθρου 157 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς πράξεις βίας κατὰ πολιτικοῦ σώματος (Βουλῆς, Βουλευτῶν κ.λ.π.) Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως περιληφθῇ καὶ ἡ προστασία ἐκ τῶν ὡς ἄνω πράξεων, τῆς Κυβερνησεως, ὡς καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀνεγνωρισμένων—κατὰ νόμον πολιτικῶν κομμάτων, καθ' ὅσον αἱ σήμερον ἐμφανιζόμεναι διεθνῶς ἀντικοινωνικαὶ καὶ τρομοκρατικαὶ ἐκδηλώσεις ἐπιβάλλουσιν τὴν λήψιν τῶν ὡς ἄνω μέτρων διὰ τὴν πρόληψιν ἐνδεχομένων τοιούτων πράξεων βίας καὶ τὴν καταστολὴν των, πρὸς προστασίαν τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος τῆς Χώρας. Πρὸς τοῦτο προβλέπεται καὶ αὐξήσις τῆς ποινῆς εἰς κάθειρξιν τοῦλάχιστον 10 ἐτῶν ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς παραγράφου 1 καὶ τοῦλάχιστον 3 μηνῶν ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς παραγράφου 3. Πέραν δὲ, καὶ τούτου, ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἡ προστασία καὶ τῶν γραφείων τῶν ἀνεγνωρισμένων πολιτικῶν κομμάτων ἀπὸ πράξεις βίας προκαλουμένας ἐκ πολιτικῆς ἐμπαθείας ἢ τρομοκρατικῶν τάσεων. Τοῦτο προβλέπεται εἰς τὸ, διὰ τοῦ άρθρου 6 τοῦ Σχεδίου, προστιθέμενον εἰς τὸν Π.Κ. νέον ἄρθρον 157Α διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνονται μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν γραφείων τῶν ἀνεγνωρισμένων πολιτικῶν κομμάτων τὸ πράξεις βίας καὶ προκλησις ζημιῶν.

ε) 'Επί του άρθρου 7 :

Τὸ ἄρθρον 7 ἀναφέρεται εἰς τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ άρθρου 167 περὶ ἀντιστάσεως. Διὰ τῆς νέας διατάξεως γενικεύεται ἡ ἐνοία τῆς βίας, μὴ ὀριζομένης πλέον μόνον ὡς σωματικῆς, διὰ νὰ περιλαμβάνεται πᾶσα μορφή βίας, ἀκόμη δὲ καὶ ἡ ψυχολογική. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἀσκῆσις ψυχολογικῆς βίας ἐνίοτε ὑπερβαίνει εἰς σκληρότητα καὶ αὐτὴν τὴν σωματικὴν.

Αἱ πράξεις αὗται τιμωροῦνται κατὰ τὸ Σχέδιον ἐὰν στρέφονται κατὰ πάσης ἀρχῆς καὶ παντὸς ὑπαλλήλου, ἐν τῇ ἐνοίᾳ τοῦ ὄρου τούτου περιλαμβανομένων καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Τάξεως. Ἐπίσης διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἀντικαθιστάμενου άρθρου 167 προβλέπεται αὐξήσις τῆς ποινῆς εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους καὶ καθίσταται αὕτη εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀμετάτρεπτος. Ἐπιβαρυντικαὶ περιπτώσεις προβλέπονται εἰς τὴν παρ. 2 δταν ὁ δράστης ὀπλοφορῇ ἢ φέρῃ οἰονδήποτε ἕτερον ἀντικείμενον ζυγόμενον νὰ προκαλέσῃ σωματικὴν ἐλάτῃν, ἢ ἀκόμη ἂν εἶρα ἔχων ἠλωιωμένα ἢ κεκαλυμμένα τὰ χαρακτηριστικὰ του. Τοιαῦτα περιστατικά ἔχουν ἤδη ἐμφανισθῆ καὶ εἰς τὸν ἑλληνικόν χῶρον. Αἱ ἐπιβαρυντικαὶ αὗται περιπτώσεις ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ὑπὸ τοῦ άρθρου 6 τοῦ Σχεδίου προστιθέμενου νέου άρθρου 157Α.

στ) 'Επί του άρθρου 8.

Τὸ ἄρθρον 8 ἀναφέρεται εἰς τὴν συμπλήρωσιν καὶ τροποποίησιν τοῦ άρθρου 197 περὶ διαταράξεως συνεδριάσεων Ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως μετὰ τῶν κολασίμων πράξεων τῆς διαταράξεως τῶν συνεδριάσεων διαφόρων ὀργάνων καὶ συλλόγων περιληφθῇ καὶ ἡ διατάραξις τῶν συνεδριάσεων ἀνεγνωρισμένου πολιτικοῦ κόμματός. Τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 197 τροποποιεῖται καὶ ὡς πρὸς τὴν προβλεπομένην ποινήν, ἥτις αὐξάνεται εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον 6 μηνῶν καὶ καθίσταται ἀμετάτρεπτος.

ζ) 'Επί του άρθρου 9.

Τὸ ἄρθρον 9 ἀναφέρεται εἰς τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ άρθρου 221 τοῦ Ποιν. Κώδικος περὶ ψευδῶν ἱατρικῶν πιστοποιητικῶν. Αἱ πράξεις αὗται καθίστανται σοβαρώτεροι δταν αἱ ἐκδιδόμεναι ψευδεῖς πιστοποιήσεις προορίζονται διὰ δικαστικὴν χρῆσιν καὶ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐξαπάτησιν τῶν δικαστηρίων. Πρὸς ἀποτροπὴν τῶν πράξεων αὐτῶν, προβλέπεται εἰς τὸ σχέδιον ἡ αὐξήσις τῆς ποινῆς μέχρι 5 ἐτῶν καὶ ἐπιβολὴ ἐπιπροσθέτως καὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐκδιδόντων τοιαύτας πιστοποιήσεις. Ἐπίσης προβλέπεται ἠυξημένη ποινὴ καὶ διὰ τὸν ποιούμενον δικαστικὴν χρῆσιν ψευδοῦς πιστοποιήσεως.

η) 'Επί του άρθρου 10 :

Το άρθρον 10 αναφέρεται εις τροποποιήσιν τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 315 τοῦ Ποιν. Κώδικος «περὶ ἐγκλήσεως». Προβλέπεται δὲ ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ άρθρου 308 ἔσταν ὁ παθὼν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ πράξις συνέβη ἐν ᾧ χρόνῳ αὐτός ἐξετέλει τὴν ὑπηρεσίαν του ἢ διὰ λόγους σχετιζομένους με αὐτὴν, ἢ διώξις χωρεῖ αὐτεπαγγέλτως καὶ τοῦτο καθ' ὅσον ἐκρίθη ὅτι ἡ Πολιτεία ὀφείλει νὰ ἐπεμβαίη ἀμέσως καὶ αὐτεπαγγέλτως ἵνα προστατεύῃ τὸν ὑπάλληλόν τῆς εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς οὗτος πίπτει θύμα ἀδικίου ἐνεργείας ἐξ ἧς προκαλεῖται εἰς αὐτὸν σωματικὴ βλάβη ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του ἢ ἐξ αἰτίας αὐτῆς. Εὐνόητον εἶναι ὅτι εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου περιλαμβάνονται καὶ τὰ ὄργανα τῆς τάξεως.

θ) 'Επί του άρθρου 11 :

Τὸ άρθρον 11 προβλέπει προσθήκην μετὰ τὸ άρθρον 315 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, νέου άρθρου λαμβάνοντος ἀριθμὸν 315Α κατὰ τὸ ὅποιον διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους, ἢτοι τῆς πληρεστέρως προστασίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς οὓς περιλαμβάνονται καὶ τὰ ὄργανα τῆς τάξεως, αἱ κατ' αὐτῶν τελοῦμεναι πράξεις προκαλοῦσαι σωματικὰς βλάβας, ἐὰν στρέφονται κατὰ ὑπαλλήλου τελούντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ διὰ λόγους σχετιζομένους με τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, συνεπάγονται βαρυτέρας ποινὰς διὰ τοὺς ὑπαίτιους. Ἐπίσης προβλέπεται ὅτι αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ δὲν μετατρέπονται οὐδ' ἀναστέλλονται.

ι) 'Επί του άρθρου 12 :

Τὸ άρθρον 12 αναφέρεται εἰς τὴν συμπλήρωσιν καὶ τροποποίησιν τοῦ άρθρου 322 τοῦ Ποιν. Κώδικος περὶ ἀρπαγῆς, πρὸς προστασίαν ἀτόμων ἀπὸ πράξεις βίας στρεφόμενας κατὰ τῆς προσωπικῆς τῶν ἐλευθερίας, καὶ ἐνεργουμένης ἐπὶ σκοπῷ ἐξαναγκασμοῦ ἀρχῆς τινος ἢ ἐτέρου προσώπου εἰς τὴν ἐνεργεῖαν ἢ παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως. Εὐνόητον εἶναι ὅτι ὁ ἐξαναγκασμὸς δύναται νὰ τεῖνῃ εἰς τὴν τέλεσιν ἢ μὴ πολιτικῆς πράξεως, εἰς τὴν πληρωμὴν εἰς τὸν δρᾶστην λύτρων ἢ τὴν παραχώρησιν εἰς τοῦτον ἐτέρων ὠφελημάτων, εἰς τὴν διάπραξιν ληστεϊῶν ἢ ἐτέρων τρομοκρατιῶν ἐκδηλώσεων. Λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῶν πράξεων αὐτῶν αἱ προβλεπόμεναι ποιναὶ διὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τοῦ σχεδίου ἐγκλήματα εἶναι τῆς ἰσοβίου καθείρξεως ἐὰν αἱ πράξεις στρέφονται κατὰ τῶν ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ άρθρου 157 προσώπων ἢ σωμάτων καὶ τῆς καθείρξεως τοῦλάχιστον 10 ἐτῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

ια) 'Επί του άρθρου 13 :

Τὸ άρθρον 13 αναφέρεται εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ άρθρου 324, περὶ ἀρπαγῆς ἀνηλικίων. Τὰ λαβόντα χώραν κρούσματα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίᾳ εἰς ἄλλας χώρας, ἀρπαγῆς βρεφῶν καὶ ἀνηλικίων διὰ κερδοσκοπίαν, ἐκβίασιν ἢ δι' ἐκμετάλλευσιν, δικαιολογοῦν τὴν ἀνησυχίαν τῆς Πολιτείας καὶ τὴν ἀνάγκην λήψεως αὐστηρῶν μέτρων πρὸς πάταξιν παντός εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένου ἐγκλήματος τῆς κατηγορίας αὐτῆς. Οὕτως, ἀφ' ἐνός μὲν ἀξάνονται αἱ προβλεπόμεναι ποιναὶ, ἀφ' ἐτέρου δὲ προστίθενται ὡς ἐπιβαρυντικαὶ περιπτώσεις, ὁ κίνδυνος τὸν ὅποιον διέτρεξεν ὁ ἀνήλικος, ἢ ἐνδεχομένη ἀπαίτησις καταβολῆς λύτρων ἢ πορισμοῦ ἐτέρων ὠφελημάτων, ὅποτε προβλέπεται ποινὴ καθείρξεως μέχρις 20 ἐτῶν, ἀγνωριζομένης εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῆς ἐμπράκτου μετανοίας, ἐκδηλουμένης ἐγκαίρως, διὰ τὴν ὅποιαν προβλέπεται ποινὴ φυλακίσεως.

ιβ) 'Επί του άρθρου 14 :

Διὰ τοῦ άρθρου 14 ἀντικαθίσταται τὸ άρθρον 334 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ἀναφερόμενον εἰς τὴν διατάραξιν τῆς οἰκιακῆς εἰρήνης.

Διὰ τοῦ νέου άρθρου 334 σκοπεῖται :

α) Ὅπως ἐπιβληθῇ βαρυτέρα ποινὴ διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τόσον αἱ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου τούτου προ-

βλεπόμεναι πράξεις βίας κατὰ προσώπων ἢ πραγμάτων ὅσον καὶ πράξεις φθορᾶς ξένης ιδιοκτησίας διὰ τῶν ὁποίων σκοπεῖται ἡ παρεμπόδισις τῆς ἐκδόσεως ἢ κυκλοφορίας ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ὡς λ.χ. ἔσταν αὐταὶ στρέφονται κατὰ γραφεῖων ἐφημερίδων, ἐκδοτικῶν οἴκων, βιβλιοπωλείων, κ.λ.π.

β) Ὅπως ἀντιμετωπισθοῦν δι' ἰδίας διατάξεων (παρ. 3 τοῦ ὡς ἄνω άρθρου) αἱ περιπτώσεις παρνόμου εἰσδύσεως ἢ παραμονῆς εἰς καταστήματα ἢ χώρους ὑπηρεσιῶν, δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας, παρὰ τὴν θέλησιν τῶν ἐκπροσώπων τούτων, ἐπὶ διακοπῇ ἢ διαταράξει τῆς ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας.

ιγ) 'Επί του άρθρου 15 :

Τὸ άρθρον τοῦτο αναφέρεται εἰς τροποποίησιν τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 368 τοῦ Ποιν. Κώδικος «περὶ ἐγκλήσεως». Προκειμένου περὶ ἐγκλημάτων ἐξυβρίσεως, δυσφημῆσεως καὶ συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως στρεφόμενων κατὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, προβλέπεται διὰ τῆς τροποποιουμένης διατάξεως ὅτι ἡ πράξις διώκεται αὐτεπαγγέλτως δι' οὓς λόγους εἰς τὸ άρθρον 10 τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου ἐκτίθεται.

ιδ) 'Επί του άρθρου 16 :

Τὸ άρθρον τοῦτο αναφέρεται εἰς προσθήκην μετὰ τὸ άρθρον 368 τοῦ Ποιν. Κώδικος, νέου άρθρου λαμβάνοντος τὸν ἀριθμὸν 368Α καὶ κατὰ τὸ ὅποιον διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἐν ἄρθροις 10 καὶ 11 τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου ἐκτίθεται λόγους, θεωροῦνται ἐπιβαρυντικαὶ περιπτώσεις αἱ πράξεις ἐξυβρίσεως, δυσφημῆσεως καὶ συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως ἐὰν στρέφονται κατὰ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἢ διὰ λόγους σχετιζομένους με αὐτὴν. Ἐπίσης καὶ ἐνταῦθα προβλέπεται ὅτι δὲν χωρεῖ μετατροπὴ οὐδὲ ἀναστολὴ τῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς.

ιε) 'Επί του άρθρου 17 :

Τὸ άρθρον 17 αναφέρεται εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ άρθρου 394 τοῦ Ποιν. Κώδικος περὶ ἀποδοχῆς καὶ διαθέσεως προίτων ἐγκλήματος, διὰ τῆς προσθήκης παραγρ. 2, εἰς τὴν ὅποιαν προβλέπεται μειωμένη ποινὴ ἐὰν τὸ ἀντικείμενον εἶναι εὐτελοῦς ἀξίας, ὅποτε ἡ δίωξις χωρεῖ μόνον κατ' ἐγκλησιν. Ἡ προσθήκη αὐτῆ ἐκρίθη ἀναγκαία καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις εἰσάγονται εἰς τὸ Μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ άρθρον 394 παραμένει ὡς τὸ ἰσχύον.

ιστ) 'Επί των άρθρων 18-20 :

Τὰ ἄρθρα 18-20 περιλαμβάνουν σοβαρὰν καινοτομίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασίαν. Διὰ τοῦ άρθρου 18 τροποποιεῖται ριζικῶς τὸ άρθρον 417 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ προβλέπεται ὅτι ἡ ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασίᾳ ἀκολουθεῖται ἐπὶ παντός πλημμελήματος ἐκτός ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Εἰσαγγελέως συντρέχουν σπουδαῖοι λόγοι δικαιοσύνης τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῆς διαδικασίας ταύτης. Ἡ Εἰσαγγελικὴ κρίσις ἀποτελεῖ πλήρη ἐγγύησιν διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης, ἢτι θὰ ἀποσυμφορήσῃ τὰς ἀνακριτικὰς ἀρχὰς καὶ θὰ συμβάλῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς διαδικασίας. Κατόπιν τῆς διατάξεως ταύτης τὸ άρθρον 425 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας περὶ ἐκδικάσεως συναρῶν ὑποθέσεων καθίσταται περιττὸν καὶ καταργητέον (ἄρθρον 19 τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου). Ἐπίσης ἀναγκαία κατέστη καὶ ἡ τροποποίησις τοῦ άρθρου 426 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνοπτικῆς διαδικασίας καὶ ἐπὶ ἄλλων περιπτώσεων διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ρυθμίσεως μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν β' τοῦ άρθρου τούτου (ἄρθρον 20 τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου).

ιζ) 'Επί των άρθρων 21 - 23 :

Τὰ ἄρθρα 21 - 23 (συναρῆ πρὸς τὰ ἄρθρα 27 καὶ 28) περιλαμβανόμενον ἐπίσης σοβαρὰν καινοτομίαν, ἢ ἐπὶ ἐκρίθη ἀναγκαία πρὸς ριζικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀποσί-

της της έκτισεως των επιβαλλομένων ποινών δια της προβλεπόμενης συνήθως ανυπάρχοντος κινδύνου ανηρέστου βλάβης της υγείας των καταδικασθέντων. Διά των εν λόγω άρθρων 21-23 του Σχεδίου προβλέπεται η αντικατάστασις του άρθρου 557 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας περί διακοπής της εκτέλεσεως της ποινής λόγω ανηρέστου βλάβης της υγείας. Το μέτρον τούτο δεν δικαιολογείται όταν παρέχεται υπό της Σωφρονιστικής Υπηρεσίας πᾶν ἀναγκαῖον μέσον νοσηλείας καὶ θεραπείας τοῦ νοσοῦντος. Παρ' ἡμῖν, τὸ Νοσοκομεῖον Κρατουμένου αποτελεί μίαν ἀξιόλογον νοσηλευτικὴν μονάδα, ἐξωπλισμένην δι' ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ νοσηλευτικῶν μέσων θεραπείας. Ἐξ ἄλλου ὁ Σωφρονιστικὸς Κώδικς προβλέπει τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νοσοῦντος κρατουμένου εἰς Νοσοκομεῖον (ἄρθρα 27, 36 παρ. 7 καὶ 3) παρ. 1). /Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ διευκρινίσεως τῆς διατάξεως ταύτης, ὅτι δηλαδὴ ἡ νοσηλεία τῶν νοσοῦντων καὶ ἐχόντων ἀνάγκην νοσοκομειακῆς περιθάλψεως κρατουμένων παρέχεται, ἐκτός τοῦ Νοσοκομείου Κρατουμένου καὶ εἰς ἕτερα Κρατικά Νοσοκομεία ἢ δημοτικά ἢ τοιαῦτα Νομ. Προσώπου δημοσίου δικαίου, προστίθεται διὰ τοῦ άρθρου 27 τοῦ παρόντος Σχεδίου, παράγραφος 4 εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Σωφρονιστικοῦ Κώδικος. Οὐδεὶς, ὅθεν, ὑφίσταται λόγος διακοπῆς ποινῆς κρατουμένου διὰ προβαλλομένην ἀνήκεστον βλάβην τῆς υγείας του, ὅταν μάλιστα πολλάκις ἐχῆ παρηρηθῆ ὅτι κρατούμενοι ἐξεληθέντες τῶν φυλακῶν πρὸς ἀποτροπὴν δῆθεν ἀνήκεστου βλάβης, ἀντὶ τῆς εἰς κλινικὰς ἢ οἰκονομικὰς νοσηλείας των, κυκλοφοροῦν ἐλεύθεροι, προκαλοῦντες οὕτω τὸ κινδύνον αἰσθημα. Οὕτω διὰ τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 557 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προβλέπεται διαδικασία διακοπῆς ποινῆς μόνον εἰς περίπτωσιν κινδύνου ζωῆς καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νοσηλεία τοῦ πάσχοντος εἰς ἓν τῶν ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ Σωφρονιστικοῦ Κώδικος, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου, νοσοκομείου καθίσταται ἀποδεδειγμένως ἀπρόσφορος, ἀπότε, κινήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, δύναται οὗτος κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, νὰ εἰσαχθῆ πρὸς περαιτέρω νοσηλείαν δαπάναις του εἰς ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῆς αἰτήσεώς του προτεινόμενον ἕτερον νοσηλευτικὸν ἴδρυμα, ὡς π.χ. εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν, τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, τὴν Παμμακάριστον, οὐχὶ δὲ εἰς ἰδιωτικὰς κλινικὰς. Ἐπίσης προβλέπεται ὅτι τοιαύτη διακοπὴ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ψυχικαὶ παθήσεις ἢ διαταραχαὶ προκαλοῦνται ἐκ τοῦ ἐγκλεισμοῦ τοῦ κρατουμένου εἰς τὰς φυλακὰς καθ' ὅσον αἱ περιπτώσεις αὗται δὲν εἶναι παθολογικαὶ ἀλλὰ κυρίως ψυχολογικαὶ καὶ δύνανται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἐν τῇ φυλακῇ ἢ ἐν τῷ Ψυχιατρικῷ Παραρτήματι τῶν φυλακῶν, διὰ θεραπευτικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς καταλλήλου Σωφρονιστικῆς μεταχειρίσεως. Τέλος, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἤδη τυχόντων διακοπῆς τῆς ποινῆς τῶν κρατουμένων ὁμαδικῆς ἐπαναφυλακίσεως ἢ εἰσαγωγῆς εἰς νοσοκομεία, περιελήφθη εἰς τὸ ὑπὸ κρίσιν Σχέδιον μεταβατικὴ διάταξις (ἄρθρον 29) καθ' ἣν αἱ ἤδη ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις περὶ διακοπῆς ποινῆς διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ λήξεως τοῦ ὀρισθέντος χρόνου τῆς διακοπῆς.

ιγ) Ἐπὶ τοῦ άρθρου 24 :

Τὸ ἄρθρον 24 ἀναφέρεται εἰς συμπλήρωσιν τοῦ άρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 743/1970 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβατῶν τῶν νόμων περὶ ναρκωτικῶν οὐσιῶν κ.λ.π.». Ὑπὸ τοῦ άρθρου τούτου προβλέπεται ἐν περιπτώσει καταδικῆς ἀλλοδαποῦ διὰ παράβασιν τῶν περὶ ναρκωτικῶν διατάξεων, ἢ ὑποχρεωτικῆς ἀπέλασις αὐτοῦ ἐκ τῆς χώρας, εὐθύς μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς. Οὐδὲν ὁμοῦς ἐν τῇ νομοθεσίᾳ προβλέπεται, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς, συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τοῦ άρθρου 105 καὶ ἐπ. τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, κριθῆ ἄξιός ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως. Κατὰ τὰ κρατούμενα, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ παραμείνῃ ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τριετίαν πρὸς «δοκιμασίαν», ἐξ οὗ ὁμοῦς εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ ὑποπέσῃ εἰς νέαν ἐγκλήματὰ ἐπιείψει πόρῳ. Τὴν θεραπείαν τοῦ ἀτόπου τούτου σκοπεῖ τὸ ἄρθρον 18, καθ' ὃ ἡ ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἀπέλασις ἐκτελεῖται εἰς περίπτωσιν ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως των, ἅμα τῇ ἐξόδῳ των ἐκ τῆς φυλακῆς. Παρόμοιον ἀποπὸν ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν παρεπιμένην ποινὴν τῆς ἐκτιπέσεως τῶν ἡμεδαπῶν ἐκ τῆς

καταδικῆς διὰ ναρκωτικά. Ὅταν κατάδικος ἡμεδαπός ἐξέρχεται τῆς φυλακῆς μετ' ὅρον ἀπολύσεως Εἰσαγγελεῖς τινες, ἐφαρμοζόντες αὐστηρῶς τὸ γράμμα τοῦ νόμου, διατάσσου τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκτιπέσεως μετὰ τὴν λήψιν τῆς 3ετοῦς δοκιμασίας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ κατάδικος ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς του ἀσχολίας καὶ προσαρμοσθεὶς εἰς ὁμαλὸν κοινωνικὸν βίον ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον τριετίαν, ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκαταλείψῃ πάντα ταῦτα διὰ νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὸ ὀφειλόμενον μέτρον τῆς ἐκτιπέσεως ἐπὶ τρία τοῦλάχιστον ἔτη. Τοῦτο εἶναι ἀψυχολόγητον, καὶ σκληρὸν καὶ ἐξωθεῖ πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα. Δι' ὃ διὰ τοῦ άρθρου 24 τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου, προβλέπεται ἐν περιπτώσει ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως ἢ ἐκτέλεσις τῆς ἐκτιπέσεως, ὡς καὶ ἐπὶ ἀπέλασεως ἀλλοδαποῦ, ἅμα τῇ ἐξόδῳ τοῦ καταδίκου ἐκ τῶν φυλακῶν. Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ άρθρου, μειοῦται τὸ κατώτατον ὄριον τῆς ἐκτιπέσεως εἰς ἓν ἔτος.

ιδ) Ἐπὶ τοῦ άρθρου 25 :

Διὰ τούτου προβλέπεται ἡ προσθήκη παραγράφου ὑπ' ἀριθ. 3 εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. 233/1975 «περὶ ἐκκαθαρίσεως Συντακτικῶν Πράξεων καὶ Ψηφισμάτων, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ ψηφίσματος τῆς 16/29 Ἀπριλίου 1952 καὶ «περὶ παραγραφῆς ἐκλογικῶν τινῶν ἀδικημάτων», καθ' ἣν αἱ ἐκκρεμεῖς δικογραφίαι διὰ παραβάσεως τοῦ Γ'/1946 ψηφίσματος καὶ τοῦ Α.Ν. 453/1945, καταργηθέντων δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω Νόμου, τίθενται διὰ πράξεως τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον πρὸς ἀποφυγὴν ταλαιπωριῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπαναπατριζομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν υποθέσεων των καὶ πρὸς ἀποσυμφόρησιν τοῦ δικαστηρίου ἀπὸ ἀσκόπων τυπικῶν καὶ γραφειοκρατικῶν φόρτων.

ι) Ἐπὶ τοῦ άρθρου 26 :

Τέλος, τὸ ἄρθρον 26, ἀναφέρεται εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 25 Ν. 2058/1952, ὅσον ἀφορᾷ, τὸν εὐεργετικὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων καταδικῶν. Κατὰ τὴν ἰσχύουσαν διάταξιν καθορίζεται περιοριστικῶς τὸ μέτρον τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας, ἥτοι οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ὑπαίθρῳ (εἰς ἀγροτικὰς φυλακὰς) ὑπολογίζουσι ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας εἰς 2 ἡμέρας ἐκτιπέσεως ποινῆς, ἐνῶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς ἄλλας φυλακὰς 1 1/2 καὶ 1 1/5 ἡμέρας ἐκτιπέσεως ποινῆς. Τοῦτο ὁμοῦ δημιουργεῖ ἀνισότητά, διότι ὑπάρχουν ἐργασίας εἰς κλειστάς φυλακὰς, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπαχθέστεραι καὶ ἀθυργεῖναι ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐργασίαν ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὰς ἀγροτικὰς φυλακὰς, ὡς π.χ. ἡ ἐργασία εἰς τὸ κεντρικὸν ἀρτοποιεῖον τῶν φυλακῶν ἢ εἰς τὸ ὑφαντουργεῖον τῶν γυναικῶν φυλακῶν ἢ καὶ εἰς ἕτερα μέλλοντα νὰ ὀργανωθοῦν ἐργαστήρια εἰς ἄλλας φυλακὰς. Δι' ὃ ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ὑπὸ τοῦ νόμου καθορισθῆ μόνον ἀνώτατον ὄριον εἰς τὸν πλάσματικὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἡμερῶν ἐκτιπέσεως ποινῆς ἐν περιπτώσει ἐργασίας τοῦ κρατουμένου, παρασχεθῆ δὲ ἡ εὐχέρεια εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ καθορίσῃ ἐκάστοτε διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης διὰ τὸν, ἐντός τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου τιθεμένου πλαισίου, καθορισμὸν τοῦ ὕψους τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ, ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ τοῦ εἴδους τῆς ἐκτελουμένης ἐν ἐκάστη φυλακῇ ἐργασίας.

κ) Ἐπὶ τοῦ άρθρου 28 :

Τὸ ἄρθρον 28 περιέχει νέαν διάταξιν, ἡ ὁποία τυγχάνει ἀναγκαῖα ἐκ τῶν πραγμάτων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν δυσχερειῶν ἀναφαινομένων εἰς ὀρισμένας ὑποθέσεις κατὰ τὴν εἰς τὸν συνήθη τόπον πραγματοποιήσιν τῆς συνεδριάσεως. Αἱ περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης ἐπαφῆθησαν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως Ἐφετών.

Ταῦτα σκοποῦνται διὰ τοῦ προκειμένου Σχεδίου Νόμου, τὸ ὅποῖον ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως αὕτη περιβάλλῃ τοῦτο διὰ τῆς ψήφου της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1976

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ